

SPOOKHUIS

De vereenzaamde scenarist Adam (Andrew Scott) keert na jaren terug naar het huis waar hij opgroeide. Daar ziet hij zijn ouders weer, die nochtans verongelukten toen hij een kind was. Welkom in de wereld van *All of Us Strangers*, een indringend drama van 45 Years-regisseur Andrew Haigh over rouw, liefde en in het reine komen met je verleden. 'Uiteindelijk willen we allemaal deel uitmaken van onze echte familie.' **RUBEN NOLLET**

Wat inspireerde je meer: de oorspronkelijke roman *Strangers* van Taichi Yamada uit 1987 of de filmversie *The Discarnates* van een jaar later?

ANDREW HAIGH: 'Zonder twijfel de roman. Ik wilde de film wel bekijken, maar kreeg aanvankelijk geen kopie te pakken. Wat me aantrok in het boek, is het centrale idee van een man die zijn gestorven ouders ontmoet. Het gaat niet alleen over verdriet verwerken, maar ook over terugkeren naar je jeugd, de confrontatie met die periode aangaan en zo verder kunnen. Later heb ik *The Discarnates* toch kunnen bekijken en het is een totaal andere film dan de mijne. Het is een echt griezelverhaal. Misschien zou het wel fijn zijn om een *double bill* te organiseren. (lacht)'

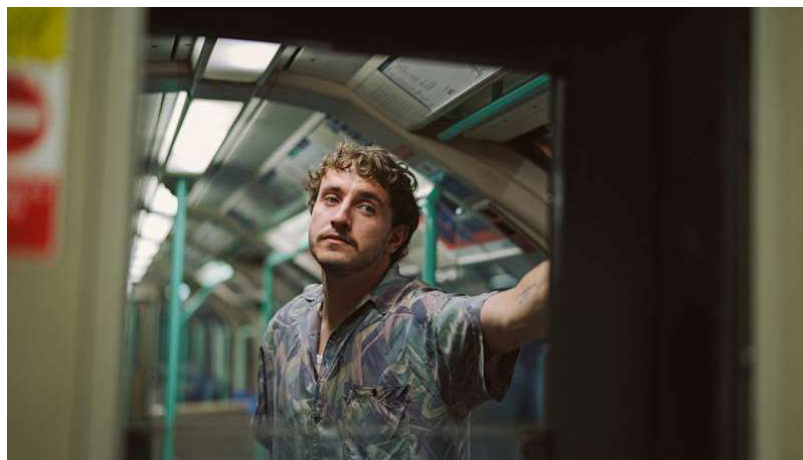
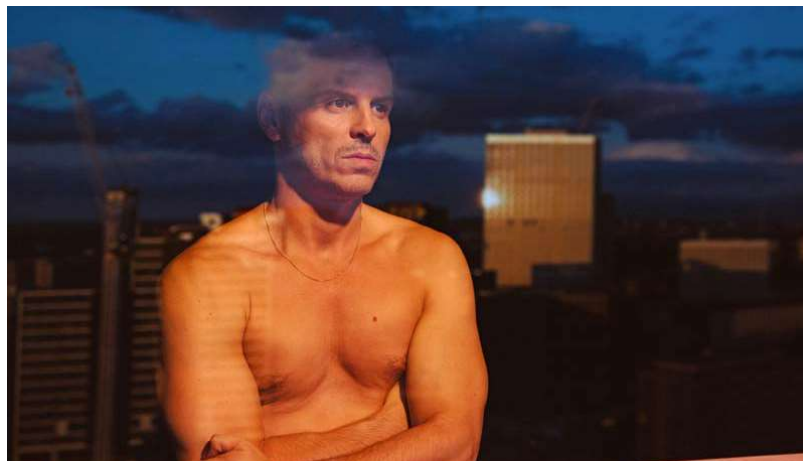
Zag je *All of Us Strangers* als een verlengstuk van *45 Years*? Beide films gaan immers over

iemand die communiceert met verloren geliefden.

'Het opmerkelijke is dat je linken kunt leggen tussen *All of Us Strangers* en al mijn vorige films. Het verband met *Weekend* zit in de manier waarop Adam een queer relatie bekijkt, dat met *45 Years* in het feit dat het verleden een dramatische impact kan hebben. Er is zelfs een link met mijn paarden-drama *Lean on Pete*, waarin ook een personage op zoek is naar stabiliteit en familie. *All of Us Strangers* voelt als een mix van alles wat ik eerder maakte, maar dan gesitueerd in een vreemde metafysische ruimte.'

De film gaat niet alleen over Adam en zijn ouders, maar ook over zijn passionele relatie met Harry (Paul Mescal). Wat wil je precies meegeven aan de jongere queer generatie?

'Het leven is heel anders voor hen dan voor mijn generatie. Godzijdank. We hebben veel vooruitgang geboekt.

Ik denk dat het voor jongeren interessant moet zijn om te zien hoe het was om op te groeien in de jaren tachtig, met het stigma van aids en de schaamte die ermee gepaard ging. Maar ik ken ook twintigers die het vandaag nog steeds niet makkelijk hebben. Ze komen naar de grote stad met het idee dat ze er een queer familie zullen vinden, maar zo simpel blijkt dat niet te zijn. Uiteindelijk willen we allemaal deel uitmaken van onze echte familie.'

Je hebt gedraaid in het huis waar je opgegroeid bent. Hoe voelde dat?

'Heel vreemd. Het leek alsof ik in een spookhuis rondliep, want ik werd belaagd door mijn eigen herinneringen. Ik was er al veertig jaar niet meer geweest. Ik ging er weg toen ik tien was (*bij de scheiding van zijn ouders, n.v.d.r.*). Niemand van mijn familie woont er nog. Terwijl ik het scenario aan het schrijven was, moest ik de hele tijd aan dat huis denken. Het hield dus steek om er te draaien. Fascinerend was dat ik me alles nog exact herinnerde: elk hoekje en kantje. Het was een interessante manier om de film persoonlijker te maken en het zorgde er ook voor dat de hele cast en crew zich geroepen voelde om te praten over hun eigen jeugdherinneringen en de relaties met hun ouders.'

Adams ouders worden gespeeld door Claire Foy en Jamie Bell, die bijna tien jaar jonger zijn dan je hoofdrolspeler. Was je niet bang dat dat ongelofwaardig zou overkomen?

'Het had de hele film inderdaad om zeep kunnen helpen, maar er gebeurt iets waardoor je dat leeftijdsverschil vergeet en probleemloos aanneemt dat het effectief zijn ouders zijn. Ik denk dat dat komt omdat we ons onze ouders in ons hoofd sowieso niet voorstellen zoals ze echt zijn. We zien ze als een vreemde mix van leeftijden. Dat is zo met alle mensen die je graag ziet. Je herinnert je meer de liefde dan de fysieke verschijning.' **W**

ALL OF US STRANGERS SPEELT VANAF 14 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP